

به نکته تلخی برخوردیم که خود گواهی بر سختی کار این عزیزان و مشکلاتی است که شاید اصلاً در میان مردم دیده نشود. خانم فرهودی همسر وحید نصیری در ناو سهند است که فرزندی نداشتند و در آستانه به دنیا آمدن فرزند بودند که با ماموریت همسرشان مواجه می‌شوند اما متأسفانه این فرزند قبل از به دنیا آمدن و بازگشت پدر از دست می‌رود و به گفته خود او همین موضوع غم دوری همسر را چندین برابر می‌کند. حالا این افسر نیروی دریایی باید به خانه‌ای باز گردد که به جای صدای کودک نوزادش، جای خالی او را ببیند. برای آقای نصیری و همسرش آرزوی صبر داریم.

خانواده‌ها را در باید

برخی افراد، ادوات و تجهیزات را بهترین لجستیک برای یک نیروی نظامی می‌دانند اما به نظر من، خانواده رکن اولیه و اصلی است که به طور ویژه این موضوع در نیروی دریایی با ماموریت‌های طولانی مدت پرسنل بیشتر به چشم می‌آید. اگر خانواده‌های این پرسنل در آرامش نباشند، به این معنی خواهد بود که فکر و ذهن نیرو در میان آب‌های موج و سخت که نیاز به بهترین کارایی جسم و روح است، آرامش نخواهد داشت و این از هر دشمنی برای یک یگان شناور خطرناک‌تر است، لذا توجه به خانواده‌های پرسنل بویژه در زمان به ماموریت رفتن نیروها از مهمترین کارهای نیروی دریایی است که البته به حمدا... اقدامات خوبی صورت گرفته و باید این اقدامات تقویت و تکمیل شوند.

**برخی افراد، ادوات و تجهیزات را
بهترین لجستیک برای یک نیروی
نظامی می‌دانند اما به نظر من،
خانواده رکن اولیه و اصلی است. اگر
خانواده‌های این پرسنل در آرامش
نباشند، به این معنی خواهد بود که
فکر و ذهن نیرو در میان آب‌های موج
و سخت که نیاز به بهترین کارایی
جسم و روح است، آرامش نخواهد
داشت و این از هر دشمنی برای یک
یگان شناور خطرناک‌تر است**

تحمل دوری همسر را نخواهم داشت اما اگر با توجه به شرایط کشورم لازم به حضور ایشان در ماموریت‌های نیروی دریایی باشد، تحمل می‌کنم و ایشان را همراهی خواهم کرد.

اما در میان گفت‌وگوهای ما با همسران پرسنل ناو گروه ۷۵

و امیدوارم او بتواند با خدمت به نظام، در راه حاج قاسم سلیمانی عزیز و دوست‌داشتنی قدم بردارد.

همسر آقای محمدی فر به ما می‌گوید: «این دوری را به خاطر سربلندی کشورم و مردم ایران و به این امید که با این ماموریت پرچم سهرنگ جمهوری اسلامی ایران بر فراز آب‌های جهان بر افراشته نگه داشته شده و این ماموریت امتداد راه شهدای ۸ سال دفاع مقدس است تحمل کردم، هر چند این صبر ما در برابر صبر مادران شهدا و دختران شهدا چیز زیادی نبود و همیشه شرم‌منده آن‌ها هستیم.» وی تماس‌ها و کمک‌های دفتر معین نداجا را یادآور می‌شود و می‌گوید: «در مورد فرزندانم سعی کردم با بیرون بردن بچه‌ها و ثبت‌نام کلاس فوتبال و زبان برای پسر و کلاس دفاع شخصی برای دخترم و همچنین دیدن فیلم و رفتن به کوه و باغ و قششان را پرکنم. گاهی هم با صحبت کردن درباره این که این سفر چه اثراتی برای اقتدار کشور دارد.» ایشان که به نظر می‌رسد طبع شاعری خوبی هم دارند، جملات جالبی برای زمان دیدن همسرشان آماده کرده‌اند و می‌گوید: «به او خواهم گفت که سفرها باید باشند، تا حضرت معنی بیشتری پیدا کند، سفرها باید باشند، تا به عمق احساس و خاطره دست پیدا کنی، سفرها تورا می‌سازند سفرها تورا و مرا معنی می‌کنند و من در تقطیع تمام سفرها و ثانیه‌ها فهمیدم، که بی تو چقدر همه چیز سرد است، همه چیز سخت است، خوشحالم که با آمدنت به دشواری‌هایم پایان دادی، خوش آمدی همسر نازنینم.»

همسر حسن اصلانی از پرسنل ناو سهند این اوقات را بسیار سخت و تحملش را نیز سخت‌تر توصیف می‌کند و می‌گوید: «نیروی دریایی می‌داند از لحاظ مالی و مادی حقوق‌های همسران ما کافی نیست و نمی‌توان به راحتی کلاس‌های تفریحی و آموزشی ثبت‌نام کرد.» او از سختی‌های این دوران، به شب بیداری‌های کودکان و بهانه پدر گرفتن هایشان اشاره دارد و البته تأکید دارد: «به فرزندم می‌گفتم شغل پدرت یکی از پرافتخارترین شغل‌های دنیاست و برای سلامت بودنش باید دعا کنی، نه این که بهانه بگیرد پسر شیر مرد من.» ایشان استرس زیاد این سفر را دلیلی می‌داند که دیگر رضایت به تکرار آن ندهد و از مسئولان درخواست دارد تا زحمات اعضای ناو گروه ۷۵ را به خوبی جبران کنند.

همسر استوار یکم جلال نادری فراز پرسنل نوابندر مکران هم روش جالبی برای آرام کردن بچه‌ها داشته است. او می‌گوید: «سعی کردم در حد توان خواسته‌هایشان را برآورده کنم. همچنین با صحبت کردن در مورد پدرشان و نشان دادن عکس و فیلم‌هایش و ناو گروه آن‌ها را آرام کنم اما با وجود همه این‌ها پسر ۳ ساله من که وابستگی شدیدی به پدرش داشت، خیلی خیلی اذیت شد.» جالب است که او می‌گوید: «با وجود بیماری کرونا که من و ۲ فرزند کوچکم را درگیر کرد، دوران بسیار سختی را در نبود همسرم گذراندم و دیگر

